EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Càrregues policials

Tenia el pensament de parlar aquest mes d'un tema arquitectònic i urbanístic referent a la nostra ciutat, però ho deixo per a més endavant, ja que m'han xocat i molestat com a ciutadà les imatges de violència que s'han viscut durant la jornada de vaga general del proppassat dimecres dia 14, amb incidents greus a Tarragona, Barcelona, Palma i València, entre d'altres indrets.

No es tracta, de fet, de cap novetat, ja que sovint els xocs dels antidisturbis policials amb els manifestants sempre acaben, poc o molt, a garrotades. És ben estrany que una càrrega sigui innòcua. No fa pas gaire, a la plaça Major de Manresa, en el marc de la Festa Major, també hi hagué incidents d'aquest tipus. Es fa difícil, des de fora estant, saber qui provoca primer; fins i tot, com deien les nostres àvies, millor és marxar amb diligència i no embolicar-se segons com es presenti el panorama. Ara bé, el fet que avui les imatges salten de pressa per les xarxes i la premsa digital, fa que sigui fàcil adonar-se, si més no, d'una cosa: en general hi sol haver un excés de violència davant de gent objectivament indefensa, alguns d'ells menors (afegeixo tanmateix que no entenc com els seus pares o tutors els deixen anar a segons quines manifestacions). La desproporció es fa evident per part dels membres dels cossos policials, siguin els que siguin: catalans, estatals o locals; hi ha ben poca diferència.

Ja sé que aquests individus es troben en un estat de màxima tensió i l'adrenalina els puja molt, però estem parlant de professionals teòricament preparats que no cal que es "piquin" si reben alguna paraula gruixuda de més. A vegades sembla que sense la seva presència intimidadora potser no es donarien segons quines situacions i tot es reconduiria de manera natural. No es pot generalitzar, però en aquestes gravacions es veu clarament que hi ha membres concrets de la policia que es passen de frenada exageradament, atonyinant gent que no s'hi enfronta físicament i s'haurien de poder amonestar amb diligència, si escau. Perquè, al cap i a la fi, aquests grups especialitzats antiavalots desprestigien la institució (que, en conjunt, treballa raonablement bé) i causen danys -no únicament físics- difícils de guarir.

És ben cert també que, malgrat aquests "forats negres", el comportament general de la policia a casa nostra és molt millor que la pròpia de països no democràtics, però, pel que es veu, no és suficient.

Dit això, també voldria aprofitar per manifestar que tampoc m'agraden gens ni mica les actituds dels sindicats i els seus sicaris, dits altrament "piquets informatius", que es dediquen a tallar carrers, carreteres, embrutar façanes i pressionar la gent i els comerços perquè no vagin a treballar i tanquin. Ells mateixos "maquillen" les xifres a la seva conveniència sabent que sense aquestes actituds autoritàries moltíssima gent passaria de secundar la vaga. No tinc temps ni intenció d'expressar ara i aquí el que penso al respecte de l'actual funcionament sindical, però no s'haurien de permetre tampoc segons quines actituds que trenquen la convivència i la llibertat individual. Segurament si no hi hagués actituds trinxeraires -ja sé que són minoritàries-, no caldria que la policia hi intervingués. Recordem en aquest sentit la modèlica manifestació del passat 11 de setembre a Barcelona, que va tenir més ressò i transcendència que la d'aquesta vaga sense necessitat de violència.

Finalment caldria advertir al nostre govern en funcions que hauria de ser molt més sever envers els policies que no fan bé la seva feina, ja que això dóna munició als unionistes que volen esclafar les llibertats nacionals de Catalunya. Com ja sabeu, la guerra bruta ha començat amb difamacions de tota mena: personals, col·lectives i institucionals. Està bé que el president i els consellers reaccionin amb fermesa, però trobo a faltar que seguidament diguin que al nou estat que hem de començar a construir hi haurà una nova llei electoral amb llistes obertes i transparència per part dels partits a l'hora de rebre fons econòmics, sense eufemismes ni hipocresies. A veure si hi pensen i ho fan!